ביום השני

החוק האסלאמי לא הותיר שום היבט של חיי אדם מבלי להתייחס אליו, וקבע לו גישה ברורה. הוא נקרא היום האחרון כי הוא היה מאוחר לשלב הקרוב של החיים, והוא הוזכר בקודש. קוראן מספר שמות ליום האחרון. ביניהם: יום הדין, יום הכינוס, יום התקומה, יום יציאת מצרים ויום התשובה.

אמונה ביום האחרון

האמונה ביום האחרון היא נדבך חשוב בששת עמודי האמונה, כפי שהוזכרה בחדית' של גבריאל עליו השלום, בבואו אל הנביא, יהי ברכה ושלום בדמותו. אדם ללמד את המוסלמים את דתם. הוא אמר: אתה צודקשרשרת ההעברה שלו נכונה], ומהחדית' הזה אנו מבינים שהאמונה ביום האחרון היא אחד מעמודי התווך של האמונה, כלומר, אין אמונתו של אדם. שלם או תקף אלא אם כן הוא מאמין בעמוד הגדול הזה.

משמעות האמונה ביום האחרון

האמונה היא האשרור המבוסס על הלב, לכן מי שמאמין ביום הדין עם אשרור לב איתן הוא אדם המאמין ביום האחרון, והאל הכול יכול תיאר את עבדיו הצדיקים כמאמינים בנסתר, ואין ספק שהיום האחרון הוא אחד מהענייניים הבלתי נראים; בגלל היעדרו מהתבוננות אנושית, אמר הקב"ה: המאמינים בנסתר ומקיימים תפילה ומוציאים ממה שסיפקנו להסאלבכרה: ג

שלבים של היום השני

חיית המתים: לאחר שהמלך ישראפיל נושף ברעם בתמונות, וכל היצורים מתים, אלוהים הכל יכול מצווה על הנשמות לחזור אל הגופים כדי שהחיים יוכלו להחיות אותם שוב.

שלב ההמתנה: יצורים עומדים להמתין להצגת מעשיהם בפני אלוהים, והשמש מתקרבת אליהם.

שלב ההצגה והחשבון: מעשים מוגשים לה' יתברך, ויש אנשים שאחראים על חשבון קל, וזהו המצגת, ויש מהם דנים במעשים שעשו, וזהו החשבון.

שלב האיזון: בו מתחלקים מעשי המשרתים למעשים טובים ומעשים רעים.

שלב הספרים העסקיים והפצת העיתונים: בשלב זה ניתן לכל אדם את הספר שלו.

שלב אל-סיראט: זהו גשר עם ווים המחוברים לגיהנום, שדרכו עוברים כל היצורים, חלקם חוצים אותו במהירות הסוסים, וחלקם נופלים ממנו חלילה.

שלב הכניסה לגן עדן או לגיהנום: היכן נמצא אושר התושב, או כניסה לגיהנום שבו הייסורים הכואביםהנה קטע מאור הקוראנקטע מסיפורה של אותה אינטראקציה מורחבת בין שני חיים; בין העולם הזה לעולם הבאסיפור השפעתו של העולם הזה על העולם הבא של האדם וקביעתו את גורלו הנצחי

בתמורה לכך שעולמו יושפע מהבא באושר ובאומללות כאשר הוא מאמין ביום האחרון וביום האחרון. הוא בטוח , בזה, וכאשר הוא לא מאמין בזה או חושב שזה חשד או מזניח אותו או שוכח לפגוש את אדונו.

הקב"ה הוא "יש לו הבריאה והציווי". ביצירתו נתן לאדם הזדמנות חיים, ובאמצעות ההתגלות הבהיר לו את השיטה שבה הוא מנצל את ההזדמנות הזו ומנהל את עניין החיים האלה, ציווה עליו. ללכת אחריו, ואמר לו שהוא חוזר אליו להראות לו את מעשיו ולגמול לו עליהם.לגורל שהוא יותר גרוע.

תהילה לו, היעד של כל הודעותיו על מה שהרווחת, אין פסול היום. אכן, אלוהים מהיר בחשבון" גפיר:

והסוד בהשגת "אזהרת יום ההתכנסות" של מעמד זה, כך שהיה אחד מתמידי התגלות ה', הוא פירותיו הטובים והמבורכים שהוא מביא בכל זמן ומקום, מטהר את הנפשות ומתקן. החברות.

להיות מונחה על ידי הקוראן הוא פרי האמונה בעולם הבא

הקוראן הקדוש, על הבהרת הכל והדרכה לכל דרך נכונה, כפי שאמר אלוהים עליון: , מי יכול לספק לאנושות כללים מדויקים ותורות מתאימות לרפורמה של יחידים וחברות, אך הדלת לקבל זאת ממנו.

מכאן ברור כי האמונה בעולם הבא מכשירה את בעליה להיות מונחה על ידי הנחיית הקוראן, לא כאמונה מופשטת, אלא כאנרגיה המייצרת ציות

המינימום פעולות הפולחן, שבאמצעותן הקוראן מתחיל לתת את מתנותיו למאמינים, מקים תפילה ומשלם זכ"ת כאמור בפסוקים. שלושת הקודמים כי הם הודרכו ע"י הקוראן לפני ששני מעשי הציות הללו התרחשו מהם, ואז לאחר שככל שהם צייתו יותר, כך הם הודרכו יותר.

"אכן, אלה המאמינים ועושים מעשים צדיקים, אדונם ינחה אותם באמצעות אמונתם" יונוס

באם הקוראן יש רמז למשמעות זו. הסורה מתחילה באמונה באלוהים וביום האחרון: אלפתיחא: ומסתיימת בבקשה להכוונה: "הדריך אותנו אל דרך ישרה" אלפתיח: וסידור זה מצביע על כך שהאמונה באלוהים וביום האחרון מביאה לציות לאלוהים, ושהציות לו מביא לגיורהפתיחה, אם כן, לא רק סיכמה את תוכנו של הקוראן, אלא גם סיכמה את גישתו החינוכית. .

ההתייחסות לקוראן היא פרי האמונה בעולם הבא

הקוראן השתמש באמונה בעולם הבא ביעילות, והוא מזכיר כל מיני איומים עולמיים ועולמיים במקומות שונים ובשילוב עם פעולות שונות. הקב"ה אמר:

לפיכך, שלחנו אותו כקוראן ערבי, וגיוון בו מהאזהרה, כדי שיהיו צדיקים, או שיזכירו להם" תהא

והקוראן עצמו קובע שאין השפעתו משפיעה על יראת שמים וזכירה זו אלא לאלו המאמינים ביום האחרון, כמו שאמר הקב"ה: "אז הזכיר את הקוראן החושש והירא ש"ה: והוא אמר: "ונברך באלה החוששים מפני החוששים. ואין משתין, כדי שיהיו צדיקים" אל-ענעם

תורת המשפט של הקוראן היא פרי האמונה בעולם הבא

האמונה ביום האחרון מובילה את הקורא והמתבונן בקוראן לחסידות. מסוגל ל"פסיקת הקוראן", כלומר מי שמסוגל לצלול למעמקיו ולחלץ את הנסתר ממשמעויותיו וסודותיו, כפי שאמר אלוהים הכל יכול: של ידע ועמוק יותר, ומי שאינו ירא אלוהים. בין החוקרים, אלוהים לא יעזור לו להבין את דבריו.

באשר למי שאינו מאמין בעולם הבא, הוא הראשון לשלול את פסיקת הקוראן עם מבוגר, שהצליח לאפשר זאת משפת הקוראן וממדעי הקוראנראיית רוח היא פרי האמונה בחיים שלאחר המוות

האמונה ביום האחרון מעניקה למאמין את הכוח לראות דברים, משום שבעזרתה הוא מוסמך להפיק תועלת אור צלול." אנ-ניסה: בקוראן, אלוהים עושה לו אור: "זה המוריד :מהקוראן שכן הוא האור הנגלה של אלוהים פסוקים ברורים לעבדו להוציא אותך מהחושך לאור" אלחדיד

הוא בעל תובנה ורואה באור הקוראן ענייינים ומעשים כפי שהם. הוא רואה את הרע כרע ואת הטוב כטוב, והאמת היא אמת ושקר הוא שקר. והוא פוגש את מי שאינו מאמין בחיים שלאחר המוות, כי בכך שהוא מונע מעצמו את אור הקוראן, הוא אינו רואה את הדברים כפי שהם, אלא המודעות שלו היא דו-משמעית ותפיסתו הפוכה; עבורו, הרע הוא טוב והטוב הוא רע, כמו שאמר הקב"ה: והקב"ה קבע שסיבת מניעת תבונתו היא אי אמונתו בעולם הבא, ואמר:

חסינות דתית היא פרי האמונה בחיים שלאחר המוות

שני הפסוקים מצביעים על כך שסמכות השטן אינה על המאמין בעולם הבא, אלא על המפקפקים בכך.

אשר למאמין בעולם הבא, לפי כשירותו להיות מונחה על ידי דבר ה', הוא מוצא בו אם הוא קורא אותו, שומע אותו או מתבונן בו, זכרון, כשם שהוא מוצא בו את בירור הסיבות. על צדקה ועמידה ועל סיבות הסטייה והכפירה, ובירור המלכודות והמזימות של אויבו השטן, והוא יודע שאם הקב"ה מצווה על משהו או אוסר אותו, הרי זו האמת, ושהכל מה שסותר אותו ב מה שעולה

במוחו או מאשים את עצמו בכך הוא מהשטן, שכן האינדיקציה לכך שהמחשבה היא לחישה שטנית היא שהשטן אוסר על מה שאלוהים מצווה ומצווה על מה שאלוהים אוסר, מייפה את המעשה הרע ושונא את טובתו ומבטיח את ההיפך מזה. מה שאלוהים הכל יכול מבטיח.

מכאן, שהשטן לא תמיד מסוגל להפיל אותו, כי אמונתו והתקשורת שלו עם הקוראן

באשר למי שמטיל ספק באשר לעולם הבא, יש לו את היכולת להגיב לשטן, והשטן מוכשר ומחזיק בו כי הוא נשאר ללא חסינות, והחסינות היא רק בדבר אלוהים, ואלוהים קבע שהוא יהיה. משולל ממנו מי שאינו מאמין בעולם הבא כמו שאמר הקב"ה: וכאשר אתה קורא את הקוראן, עשינו בינך ובין אלה הם אינם מאמינים בעולם הבא כמסך נסתר והנחנו צעיפים על לבם. שלא יבינו זאת, ובאוזניהם חירשות אלישרא

בכך הוא חשף את לבו לקלוט את אמירותיו של השטן כמי שעוקב אחרי רצונותיו ונכונותו לאמץ את מה שנראה לו במחשבה, ואת רצונו המוגזם לעשות ככל העולה על רוחו, ולהיטותו ליהנות מהעולם. כמה שאפשר וכמה שיותר מהר, והוא עלול להימשך להביא תועלת לעצמו ע"י פגיעה באחרים. ולהגן על האינטרסים שלו בכל אמצעי, כל עוד חיי העולם הזה הם חיים בעיניו, אין החיים שאחריו, לא חשבון ולא שכר, אז הוא יהיה בובה אמיתית בידי השטן, לאן שהוא מכוון אותו, הוא פונה, ומטעה אותו ומשתמש בו בחטא ובתוקפנות יחדיו, ואולי יהיה שלו בשלום. את עצמו אז הוא מטעה אותו וגורם לו ליפול לחטא ללא תוקפנות.

הרצון הוא פרי האמונה בעולם הבא

האמונה בעולם הבא יוצרת בלב את הרצון המניע לעשות את מה שצריך לעשות, ולהימנע ממה שצריך להימנע. הוא יוצר בו את האנרגיה הרוחנית המייצרת אינטרסים, וצנזורה עצמית המונעת שחיתות.

האמונה בעולם הבא היא מניע לטוב, ועל כך תעיד העובדה שהקוראן מוביל אותה כדרך להסביר את מעשי המשרתים וכדרך לעודד אותם לעשות פעולות פולחן והזהרה לאלה. הנוטשים אותם בין סימני הקוראן בעניין זה:

התגובה לאלוהים מושגת מתוך אמונה באלוהים וביום האחרון, כפי שאמר אלוהים הכל יכול: "הו אתם המאמינים, הגיבו לאלוהים ולמען השליח, כשהוא קורא לכם למה שהוא חי, ואלוהים יודע".

ואמונה בעולם הבא מביאה ליותר מאשר להגיב, היא מובילה להגדלת המעשים הטובים ולמהר אליו ולהתקרב למעשים העליונים. אמר הקב"ה הכול יכול:

ומי שמשלם את הזק"ת חושש מיום שבו יתהפכו הלבבות והעיניים כדי שאלוהים יגמול להם לפי מיטב מה שעשו, ויגדיל אותם מתוך שפעו, ואלוהים מספק פרנסה למי שירצה בלי חשבון" אנ-נור

וכי אמונה זו נטועה בחייו של המאמין, המניע של דוגמת שליח ה', יהי רצון ושלום ה' עליו, כפי שאמר אלוהים הכל יכול:

והאמונה הזאת בדיוק של החישוב, שהניעה לטפל בחלקיקים ובכל זה ביחד:

אז מי שעושה משקל אטום של טוב יראה אותו ומי שעושה משקל אטום של רע יראה אותואלצלצלה: ז-ח

וכי אמונה זו מחייבת את היחיד לדבוק בצדקה, גם אם חבורתו סטתה ואנשיו תעו, על סמך העובדה שהחשבון ביום התקומה יהיה עם כל יחיד בנפרד, כמו שאמר הקב"ה: "וכל אחד. מהם יבואו אליו ביום תחיית המתים בנפרד" מרים: והוא אמר: "קרא את ספרך, זה מספיק לך." היום תחשבו" אלישרא

האמונה ביום האחרון היא גורם מרתיע מהרע כשם שהיא מניע לטוב. על כך יעידו האינדיקציות בקוראן שבמקרה של נוכחותה היא מונעת רעות רבות, וכי במקרה של היעדר זה גורם לשחיתות גדולה. כמו עריצות ושחיתות עלי אדמות, מעילה בכספי ציבור, מעקב עיוור, קמצנות ודעות קדומות בין בני זוג.

חיי העולם הזה הגיהנום הוא משכן ולגבי מי שירא לעמוד לפני אדונו ואוסר את הנפש מרצונותאלנאציאת:. הניגוד הזה בין שתי התכונות בפסוק השני הוא הקשר קונטקסטואלי המעיד על כך שההיפך מיראת מעמד ה' הוא עריצות, ומי שירא את עמדת אדונו אינו עריץ.

וכי אמונה זו מרתיעה את המאמין מהתרוממות הארץ והשחתה בה. אמר העליון:

וכי הוא מסיר מהבוגדנות שהיא מעילה בכספי ציבור:

וזה מונע מהמאמין להשתמש באבריו ובחושיו למה שלא נבראו, כי יעידו עליו ביום התקומה במקרה שגרם להם נזק והאכילם בזוהמה, ובמקרה. שהוא העסיק אותם כדי לפגוע באחרים בדתו או בעולמו. על מה שנהגו לעשות * ביום ההוא ימלא ה' את חובם במלואו, וידעו שאלוהים הוא האמת הברורה" אנ-נור: כ"ג-כ"ה

וכל מי שיש לו זכות לוקח את זכות. שמות האל הכול יכול המציינים ניסיון, ידע, מודעות, עדות ומעקב ממלאים , ספירת הדרשה: מג'יד בן סולימאן אל-ראסי, בעשרים ואחד בראג'ב 1442, בעיר ג'ובייל, בממלכת ערב הסעודית.

ערב הסעודית, וואטסאפ: 00966505906761